

Στην δίνη των μέτρων ξανά...

Δυόμιση χρόνια μετά την ισοπέδωση των δικαιωμάτων και κατακτήσεων εργαζομένων και νεολαίας η συνταγή της πολιτικής της κυβέρνησης Σαμαρά και των κεντροαριστερών δεκανικιών του δεν αλλάζει. Ίσα-ίσα φαίνεται να σκληραίνει και να προχωρά με την ίδια οξύτητα τα μέτρα διάλυσης των μεσαίων και χαμηλών στρωμάτων. Η περαιτέρω περικοπή μισθών και συντάξεων, το ξερίζωμα κάθε εργασιακής κατάκτησης και η θεσμοθέτηση της μαύρης, ελαστικής εργασίας με μισθούς πείνας σε συνδυασμό με την εκτίναξη της ανεργίας, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια είτε σε σύγχρονα κύματα μετανάστευσης είτε στην απόλυτη φτωχοποίηση ειδικότερα της νεολαίας. Η κυβέρνηση όμως δεν σταματά εκεί. Μαθαίνοντας από την μεγαλειώδη αντίσταση του λαού μας τα δύο προηγούμενα χρόνια, θέλει να επιβάλει το δόγμα της τάξης και της ασφάλειας, τον δρόμο της σιωπής, της εξατομίκευσης, της συλλογικής κατάθλιψης, εκτρέφοντας τα χειρότερα αντανakλαστικά κοινωνικού κανιβαλισμού. Τα καλοκαιρινά πογκρόμ σε μετανάστες, άστεγους αλλά και το χτύπημα όσων σηκώνουν το κεφάλι (η ξεδιάντροπη επέμβαση των ΜΑΤ για το σπάσιμο της απεργίας στη Χαλυβουργία), το αστυνομοκρατούμενο κέντρο της Αθήνας στοχεύει στην δημιουργία εικόνας που παρουσιάζει την νέα κυβέρνηση ως κέντρο που παίρνει πρωτοβουλίες για να λύσει τα προβλήματα. Στην πραγματικότητα όμως, αυτό που κάνει είναι σε μια κοινωνία εξαθλιωμένη από τα 2 χρόνια μνημονίου να στοχοποιεί ως «εσωτερικό εχθρό» και να καταδιώκει τα πιο αδύναμα και μεγαλύτερα θύματα αυτής της κατάστασης. Την ίδια στιγμή, στέλνει και το μήνυμα της μηδενικής ανοχής σε όσους αγωνίζονται και κινητοποιούνται, πως αυτοί θα είναι οι επόμενοι στόχοι. Αυτό τον στόχο έχουν άλλωστε οι εξαγγελίες του νέου Υπουργού προστασίας του πολίτη(!) για την αντιμετώπιση των πορειών(οχήματα ρίψης νερού, κουκουλονόμος κτλ). Στην προσπάθεια αυτή του κυβερνητικού συνασπισμού απαραίτητη είναι η έξαρση της καταστολής, η οποία άλλοτε εκφράζεται μέσω της αστυνομίας και άλλοτε μέσω των νεοναζί της Χ.Α. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η ανεπανάληπτη (σε καιρούς δημοκρατίας τουλάχιστον) απόφαση της αστυνομίας να απαγορεύει τις συναθροίσεις στο κέντρο της Αθήνας την ημέρα της επίσκεψης της Μέρκελ, απόφαση η οποία μετά τις έντονες λαϊκές αντιδράσεις τελικά μετριάστηκε αν και το στίγμα για την αντίληψη της κυβέρνησης σχετικά με την καταστολή πρόλαβε να δοθεί. Από την άλλη πλευρά η Χ.Α. με τις γνωστές τις μεθόδους τρομοκρατεί όπου βρεθεί και όπου σταθεί, όποιον εκφράζει διαφορετική από τη δική της "άποψη" (πχ. Χυτήριο αλλά και σε γενικές συνελεύσεις φοιτητικών συλλόγων).

Η νεολαία στο στόχαστρο...

Η βαθιά κρίση, η συνεχιζόμενη ύφεση προβάλλει την ανάγκη δημιουργίας ενός νέου εργαζόμενου ιδανικού για το ξεπέρασμα της κρίσης προς όφελος του κεφαλαίου. Είναι δεδομένο πως ένα νέο δόγμα δουλειάς-δουλείας δημιουργείται ειδικά για τη γενιά μας: μισθοί ψίχουλα, κανένα ασφαλιστικό δικαίωμα, εξαήμερο και κατάργηση του ωραρίου, μαύρη και ελαστική εργασία. Είμαστε η γενιά που το εργασιακό μέλλον που μας τάζουν αποτελεί από τη μία αποδοχή αυτών των όρων εργασίας και από την άλλη είτε τη μεταβολή μας σε δεκαδικό ψηφίο αύξησης των δεικτών της ανεργίας είτε ακόμα χειρότερα τη μετατροπή μας σε σύγχρονους μετανάστες. Προφανώς, το νέο πρότυπο εργαζόμενου που θέλουν δε μπορεί να υπάρξει χωρίς να αλλάξει και το πρότυπο εκπαίδευσης, δηλαδή να ξεμπερδεύουν μια και καλή με το Δημόσιο, Δωρεάν και Δημοκρατικό πανεπιστήμιο που κέρδισαν οι αγώνες μας.

Στο ίδιο έργο θεατές....

Το φετινό καλοκαίρι ήταν άλλο ένα καλοκαίρι αλλαγών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο νέος(παλιός) νόμος για τα πανεπιστήμια ψηφίστηκε μέσα στον Ιούλιο, σε νεκρό χρόνο για τα πανεπιστήμια, προσπαθώντας ουσιαστικά να επιβάλλει την εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου(γι αυτό και τροποποιήσεις που αφορούν μόνο το πώς θα γίνουν οι εκλογές για τα Συμβούλια Ιδρύματος). Το Υπουργείο, όμως, δεν έμεινε εκεί. Τα δημοσιεύματα για επιβολή διδασκτρων και οι εξαγγελίες-δηλώσεις που προβλέπουν κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων στα πλαίσια του νέου πακέτου μέτρων, δείχνουν ότι καταργούν το στοιχειώδες και πιο βασικό δικαίωμά μας, να μπορούμε να σπουδάζουμε δωρεάν. Επίσης, πολλά ιδρύματα σε όλη τη χώρα αδυνατούν πλέον να καλύψουν ακόμα και βασικές ανάγκες όπως η πληρωμή του προσωπικού ή και της ΔΕΗ (!).

Η επιλογή του Υπουργείου να προχωρήσει στην ψήφιση του νόμου μέσα καλοκαιριού δείχνουν πώς ο Αρβανιτόπουλος διδάχθηκε από την εμπειρία της περυσινής χρονιάς. Η άμεση και ριζοσπαστική απάντηση των Φοιτητικών Συλλόγων που οδήγησε σε έναν ολόκληρο μήνα καταλήψεων μέσα στις εξεταστικές, κέρδισε την επί της ουσίας μη εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου. Ήταν αυτή η κινητοποίηση που επέτρεψε μαζί με την ευρεία κινητοποίηση των αγωνιστικών κομματιών του πανεπιστημίου, καθηγητές και εργαζομένους, που συντονίστηκαν μέσα από κοινές πρωτοβουλίες να αποτρέψουν και τις εκλογές για την ανάδειξη των Συμβουλίων Διοίκησης σε όλα τα ιδρύματα πανελλαδικά.

Ακριβώς η πραγματικότητα μη-εφαρμογής, απόρριψης από όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα του νόμου 4009, ήταν που οδήγησαν στην ανάγκη τροποποίησής του. Πολύ απλά, η κυβέρνηση χρειάζεται την επιβολή μιας διαφορετικής δοτής διοίκησης στα πανεπιστήμια, προκειμένου να εφαρμόσει ρητά τις επιταγές της. Επιλέγει λοιπόν να φιμώσει όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια του πανεπιστημίου, να αφαιρέσει το λόγο από τους φοιτητές, να διορίσει τη δική της τρόικα μέσα στα ιδρύματα, που θα επιβάλλει δίδακτρα, θα περικόψει συγγράμματα, θα κλείσει τις λέσχες και τις εστίες, θα δημιουργήσει μια άλλη ασφυκτική καθημερινότητα σπουδών. Αυτός είναι και ο λόγος που οι τροποποιήσεις στο νόμο αναφέρονται σχεδόν αποκλειστικά στην εκλογή των Συμβουλίων Διοίκησης, προβλέποντας όλες τις πιθανές διαδικασίες εκλογής (ακόμα και επιστολική ή ηλεκτρονική ψηφοφορία), αλλά και εκβιάζοντας τους πρυτάνεις, καθώς τους θέτει υπεύθυνους της διαδικασίας εκλογών, και επομένως αν αυτοί δεν συναινέσουν διώκονται για παράβαση καθήκοντος και απομακρύνονται από τη θέση τους!

Είναι φανερό ότι η εκλογή των Συμβουλίων Διοίκησης είναι προαπαιτούμενο προκειμένου το σύνολο του νόμου Διαμαντοπούλου αλλά και όποια επιπλέον μέτρα ψηφιστούν να εφαρμοστούν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Διαδικασία που συγκεκριμένα καταλήγει στην:

- Οριστική κατάργηση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης: Η κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων και η επιβολή διδάκτρων προβλέπονται και από το νόμο Διαμαντοπούλου, όπως και το πέραςμα λειτουργιών του πανεπιστημίου όπως η σίτιση και η στέγαση σε ιδιώτες (κατάργηση του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας). Αντ' αυτού, οι φοιτητές θα μπορούν να παίρνουν φοιτητικά δάνεια (!) ως λύση απέναντι στην εξάλειψη των φοιτητικών παροχών. Παράλληλα, αναγνωρίζεται η ιδιωτική εκπαίδευση, καθώς μέσω κατατακτήριων εξετάσεων υπάρχει η δυνατότητα ένταξης σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ αποφοίτων ΙΕΚ, ενώ πλέον όλα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα έχουν αναγνωρισμένους τίτλους σπουδών. Δεν είναι τυχαίο ότι τον τελευταίο χρόνο έχουν δημιουργηθεί Ιδιωτική Νομική Σχολή και Ιδιωτική Πολυτεχνική Σχολή!
- Λειτουργία των πανεπιστημίων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια: Ήδη από πέρσι η υποχρηματοδότηση των ιδρυμάτων έχει φτάσει στο έπακρο, με αποκορύφωμα την περικοπή των αποθεματικών τους μέσα απ' το «κούρεμα» του PSI. Ταυτόχρονα, η χρηματοδότηση θα συνδέεται πλέον απευθείας με την αξιολόγηση, κάτι που σημαίνει ότι βασικό κριτήριο για να παίρνει κρατική χρηματοδότηση ένα πανεπιστήμιο είναι η εφαρμογή της αναδιάρθρωσης. Πολύ περισσότερο, είναι η πρώτη φορά που επιτρέπεται η ιδιωτική χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, με τη δυνατότητα μάλιστα ιδιωτών να χρηματοδοτούν συγκεκριμένες έδρες και μαθήματα. Ουσιαστικά, η οικονομική ασφυξία που επιβάλλει το απ' την περσινή χρονιά έχει ως στόχο να τα εκβιάσει ώστε να εφαρμόσουν την αναδιάρθρωση.
- Τσάκισμα των πτυχίων και διάλυση της εργασιακής προοπτικής: Ο νόμος διασπά επί της ουσίας την ενιαίοτητα των τίτλων σπουδών με την εισαγωγή τριών διαφορετικών κύκλων φοίτησης (bachelor, master, doctora). Εισάγει τον φοιτητή σε μια πλήρως εξατομικευμένη διαδικασία σπουδών καθώς καταργεί τον ενιαίο τίτλο σπουδών, το πτυχίο, και εισάγει το σύστημα απόδοσης πιστωτικών μονάδων και του ατομικού φακέλου προσόντων, έτσι πλέον ο απόφοιτος θα βρίσκεται σε μια συνεχή διαδικασία ανταγωνισμού, ενάντια σε οποιαδήποτε μορφή συλλογικής κατοχύρωσης. Η αλλαγή αυτή έρχεται στο φόντο της δημιουργίας του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, δηλαδή ενός θεσμού που θα αλλάξει την κατανομή όλης της νέας γενιάς στην εργασία: Πλέον ο νέος απόφοιτος δεν θα διαπραγματεύεται την ένταξη στην εργασία με βάση το ενιαίο πτυχίο, αλλά με βάση την κατάταξή του στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, ανάλογα δηλαδή με τους τίτλους σπουδών που θα έχει καταφέρει να μαζέψει (σεμινάρια, ξένες γλώσσες, πτυχία από ιδιωτικά πανεπιστήμια κλπ.). Αυτή η κίνηση έρχεται όχι μόνο να απαξιώσει το ενιαίο πτυχίο, αλλά παράλληλα να επικυρώσει με πλάγιο τρόπο την απονομή τίτλων σπουδών από αμφιβόλου ποιότητας ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και πάνω από όλα να εντείνει τον ανταγωνισμό.
- Πλήρη εντατικοποίηση της φοιτητικής καθημερινότητας και πειθάρχηση των φοιτητών: Διαγραφή φοιτητών στα ν+2 χρόνια ή μετά την επανειλημμένη αποτυχία σε ένα μάθημα και πειθαρχικά μέτρα εναντίον των φοιτητών. Προαπαιτούμενα, αλυσίδες μαθημάτων, υποχρεωτικές παρακολουθήσεις. Οι εν λόγω ρυθμίσεις θα δημιουργήσουν ένα αυταρχικό πανεπιστήμιο με φοιτητές - ρομποτάκια πλήρως πειθαρχημένους χωρίς δικαιώματα και ελεύθερο χρόνο, απομακρυσμένων από τις συλλογικές διαδικασίες και με αδυναμία να πάρουν πτυχίο αν εργάζονται. Δηλαδή υπάκουων φοιτητών που δε θα κάνουν καταλήψεις ή κινητοποιήσεις (καθώς τέτοιες πράξεις οδηγούν σε πειθαρχικά μέτρα), δηλαδή φοιτητών που θα είναι έτοιμοι να γίνουν και υπάκουοι εργαζόμενοι.
- Οριστικό τέλος της δημοκρατίας στο εσωτερικό του πανεπιστημίου: Η διοίκηση των ιδρυμάτων περνάει στα Συμβούλια Διοίκησης, δηλαδή σε ένα 15μελές Συμβούλιο το οποίο θα αποτελείται από 8 εσωτερικά μέλη, 6 εξωτερικά-διορισμένα και 1 φοιτητή για κάθε ίδρυμα. Το συμβούλιο αυτό θα συγκεντρώνει όλες τις οικονομικές και διοικητικές αρμοδιότητες των ιδρυμάτων, επομένως η εφαρμογή όλου του νόμου εξαρτάται από μια "κλίκα" του υπουργείου που δε λογοδοτεί πουθενά και δεν χωράει τη φωνή των φοιτητών. Προφανώς, αυτό συνεπάγεται και μια επίθεση σε όλα τα δικαιώματα και της κατακτήσεις του

φοιτητικού κινήματος. Η ύπαρξη ενός φοιτητή εκπροσώπου και μάλιστα εκλεγμένου από ενιαία λίστα παρακάμπτει πλήρως τους φοιτητικούς συλλόγους και τις δικές τους αποφάσεις, αποκλείοντας τους και θεσμικά από τη διοίκηση του πανεπιστημίου, ενώ τα πειθαρχικά μέτρα που θα μπορεί να επιβάλλει το Συμβούλιο, έρχονται να πνίξουν όλες τις ριζοσπαστικές φωνές και πρακτικές στο εσωτερικό τους. Ακόμη, η κατάργηση του ασύλου σηματοδοτεί μια νέα περίοδο για τις κινητοποιήσεις των φοιτητών και τη δυνατότητα των κατασταλακτικών μηχανισμών να τις αντιμετωπίζουν.

Να γίνουμε η γενιά της ανατροπής...

Τώρα είναι η ώρα για κάθε φοιτητικό σύλλογο πανελλαδικά, να οργανωθεί να κινητοποιηθεί και να παλέψει μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις του. Τώρα είναι που πρέπει κάθε σχολή, να αποτρέψει με κάθε τρόπο την εκλογή των Συμβουλίων Ιδρυμάτων και να κερδίσει ότι το όριο που το Υπουργείο έχει τοποθετήσει για την εκλογή τους καμιά σχολή δεν θα λειτουργεί. Ήδη από σήμερα σε διοικήσεις, πρυτανείες και τμήματα θα πρέπει να μπλοκαριστεί με δυναμικό τρόπο οποιαδήποτε διαδικασία που ξεκινά την κατάρτιση εκλογικών καταλόγων για τα Συμβούλια Διοίκησης. Στόχος μας είναι ο Οκτώβρης να είναι ένας δύσκολος μήνας για το Υπουργείο, μήνας που θα στείλει το μήνυμα ότι το έκτρωμα Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου δεν θα εφαρμοστεί, δεν θα αποτελέσει πραγματικότητα για το ελληνικό πανεπιστήμιο. Αγωνιζόμαστε για να μην κλείσει καμιά σχολή, κανένα τμήμα, για να μην αξιολογηθεί από τους χαρτογιακάδες των επιχειρηματικών συμφερόντων το πανεπιστήμιο μας, για να μην αποτελέσουν πραγματικότητα τα δίδακτρα, για να μην αναγκαστεί ούτε ένας φοιτητής να πληρώσει για το βιβλίο, την στέγη ή το φαγητό του.

Στον αγώνα αυτό δεν είμαστε μόνοι...

Ο αγώνας για Δημόσιο - Δωρεάν - Δημοκρατικό πανεπιστήμιο πρέπει να γίνει αγώνας όλου του κόσμου της εκπαίδευσης. Η αναζωογόνηση αλλά και η δημιουργία νέων πρωτοβουλιών ενάντια στο νόμο, με φοιτητές-καθηγητές-διοικητικούς είναι στόχος για την δημιουργία αρραγούς μετώπου ενάντια στις μεθοδεύσεις του Υπουργείου παιδείας. Ο δίκαιος αγώνας για την υπεράσπιση των μισθών τους που κάνουν οι πανεπιστημιακοί καθηγητές είναι αγώνας που θα δικαιωθεί μόνο αν συνδεθεί με τα ζητήματα που απειλούν να οδηγήσουν το ελληνικό πανεπιστήμιο σε κατάρρευση. Η πάλη των καθηγητών πρέπει να συντονιστεί με τους φοιτητικούς συλλόγους και να κινηθεί ενάντια στην ξεπουλημένη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ που μέχρι πέρυσι χαριεντιζόταν με την Διαμαντοπούλου και έκλεινε τα αυτιά στις κινητοποιήσεις των φοιτητών, να διαχωριστεί από τους καθηγητές που υπερασπίζονται τον νόμο-έκτρωμα και δίνουν έναν αγώνα με όρους συντεχνίας, μόνο τότε θα έχουν στο πλάι τους τους Φοιτητικούς Συλλόγους, μόνο αν συνδεθούν με το πιο πρωτοπόρο κομμάτι της εκπαίδευσης τους φοιτητές μπορούν και ίδιοι να κερδίσουν. Ένα μεγάλο, μαζικό πανεπιστημιακό μέτωπο που θα επιλέξει να συνδεθεί και με άλλα κομμάτια της εκπαίδευσης για την δημιουργία ενός πανεκπαιδευτικού μετώπου ενάντια στην αντι-εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όχι μόνο θα τσακίσει τον νόμο αλλά θα πυροδοτήσει ευρύτερες διαδικασίες στο σύνολο του αγωνιζόμενου λαού, θα εμπνεύσει και θα δώσει την πνοή της νίκης.

Μήνυμα ανυπακοής και αντίστασης η απεργία στις 18/10.

Το ραντεβού του εργατικού κινήματος ενάντια στο πακέτο μέτρων των 11,5 δις, πρέπει να χρωματιστεί από την δυναμική παρουσία των φοιτητικών συλλόγων. Το πακέτο που θα προβλέπει σίγουρα την διακοπή της χορήγησης δωρεάν συγγράμματος ή την επιβολή εισοδηματικών κριτηρίων για την λήψη τους, το πακέτο που ενδέχεται να περιλαμβάνει δίδακτρα για τους φοιτητές που έχουν ολοκληρώσει το προβλεπόμενο έτος φοίτησης δεν θα πρέπει να μην αντιμετωπίσει δυναμική απάντηση από τους Φοιτητικούς Συλλόγους. Στις 18/10 στέλνουμε μήνυμα, ξεκινάμε εκ νέου την κουβέντα των συλλόγων και τολμάμε να πούμε πως ο νόμος αυτός όπως η προηγούμενη θα αποτελέσει απλώς έναν ακόμα νόμο που ανατρέψαμε.

Δεν θα γίνουμε η γενιά της ανεργίας και της μετανάστευσης.

Δεν θα πληρώσουμε για τις σπουδές μας.

Δεν θα αφήσουμε την τρόικα να μπει στο πανεπιστήμιο.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- Ανατροπή του νόμου-εκτρώματος της Διαμαντοπούλου μαζί με τις τροπολογίες του. Καμία σκέψη για εφαρμογή.
- Εμποδίζουμε τη διαδικασία εκλογής Συμβουλίων Διοίκησης όποτε και όπου κι αν γίνουν.
- Καμία μείωση των φοιτητικών παροχών. Καμία σκέψη για δίδακτρα! Να μην κοπεί κανένα σύγγραμμα!
- Ανατροπή του Μνημονίου και της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και κάθε άλλης που θα συνεχίσει τον πόλεμο εναντίά μας. Ανυπακοή στις κατευθύνσεις ΕΕ-ΔΝΤ σε εκπαίδευση, εργασία, δημοκρατία. Έξω η τρόικα, ρήξη με Ευρώ-ΟΝΕ.
- Κατάργηση των ΚΕΣ και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και του συντάγματος. Απόσυρση των νόμων για Αξιολόγηση, ΙΔΒΕ, ΔΟΑΤΑΠ.
- Καμία σκέψη για δύο κύκλους σπουδών, για bachelor και master και την εισαγωγή πιστωτικών μονάδων (credits)
- Κάτω τα χέρια από το άσυλο, απαιτούμε την πλήρη κατοχύρωσή του, το άσυλο ανήκει σε όλο το λαό. Όχι στην ποινικοποίηση των συλλογικών αγώνων και των μαχητικών πρακτικών του φοιτητικού κινήματος.
- Να μην εφαρμοστούν οι αποφάσεις Μπολόνια, Πράγα, Βερολίνο, Λονδίνο. Να γίνει η Ελλάδα ο σπασμένος κρίκος του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης
- Καμία επιβολή ενοικίου στις φοιτητικές εστίες
- Καμία αύξηση της στρατιωτικής θητείας.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Ένα ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό. Όχι σε ειδικεύσεις, διασπάσεις, κατατμήσεις.
- Ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών. Δωρεάν σίτιση, στέγαση, συγγράμματα και συγκοινωνίες για όλους.
- Αύξηση των δαπανών για όλες τις φοιτητικές παροχές.
- Κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής απασχόλησης σε δημόσιο, ιδιωτικό τομέα. Μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.
- Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους. Πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους. Μείωση του ορίου συνταξιοδότησης. Γενναία αύξηση των συντάξεων και των μισθών. Γενναία μείωση της εργατικής εισφοράς για την ασφάλιση.
- Δεν πληρώνουμε το χρέος τους. Λεφτά για την Παιδεία, την Υγεία, τις κοινωνικές παροχές, όχι για τις τράπεζες και τους επιχειρηματίες.
- Καμία σκέψη κατάργησης της πτυχιακής εξεταστικής.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

Καμία εφαρμογή των συμβουλίων διοίκησης. Μπλοκάρισμα των διαδικασιών εκλογής τους σε συντονισμό με τους υπόλοιπους φοιτητικούς συλλόγους και φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Συμμετοχή του ΦΣ στην μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση της Πέμπτης 18/10 με προσυγκέντρωση στο Μουσείο με την πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων.

Κατάληψη της σχολής μέχρι το τέλος της εκβιαστικής διορίας για εκλογή συμβουλίων διοίκησης την Πέμπτη 25/10.

Ανασύσταση της συντονιστικής επιτροπής κατάληψης και οργάνωση πολύμορφων δράσεων για την ενημέρωση της κοινωνίας για τον αγώνα μας.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΓΩΝΑ